

foretage den. Det ærede Medlem nævnede de store Svingninger, jeg fik dem ikke noteret, men jeg tror, det var 0,1 og 0,2. (*Borch: Ja!*). Ja, der indenfor kan der altid være Tvivl, men det vil der let blive ved en hvilken som helst Grænsebestemmelse. Selv om vi tage Grænsebestemmelsen 0,4 og 0,6, saa vil den dog altid blive en Grænsebestemmelse, og vi faa egentlig kun to andre Grænsebestemmelser ved at skære den ene bort.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) med nogle ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem har knap det samme Syn paa Toldlovsforslaget i Dag som i Fredags. Det ærede Medlem har, og det glæder mig, i Dag udtalt — jeg har ikke noteret det ordret — saadant noget som, at dog noget af Beskyttelsen, lidt mere end tidligere, kan komme Sukkerraffinaderiet i Larsbjørnsstræde til gode. (*Borgbjerg: Ved Nedsættelse af Tolden.*) Er det ikke det foreliggende Lovforslag, det ærede Medlem taler om? (*Borgbjerg: Nej, kun i Sammenhæng med Toldloven.*) Det var det, jeg anmodede det ærede Medlem om i Fredags til svare paa. (*Borgbjerg: Det gjorde jeg ogsaa i Fredags.*) Vel, saa har jeg Ret til at drage det frem her; thi det ærede Medlem staaar paa samme Grundlag nu som i Fredags, at han tager Bestemmelserne i Sammenhæng. Det ærede Medlem udtalte altsaa, at Fabrikken i Larsbjørnsstræde faar nogen Lettelse ved det foreliggende Lovforslag, og at Andelsfabrikken paa Falster ogsaa faar nogen Lettelse. Jeg skal senere vende tilbage til Andelsfabrikken og blot gøre opmærksom paa, at jeg maa inkassere en Indrømmelse fra, hvad det ærede Medlem i Fredags har udtalt Sp. 4011. Der siger det ærede Medlem — med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier —: „Jeg kan ikke erkende, at man gør det“ — nemlig foretager en ny Fordeling til Fordel for Sukkerroedyrkerne — „ved det Forslag her er stillet. Jeg tror overhovedet . . . det bliver meget vanskeligt.“ Og nogle Linier senere udtaler det ærede Medlem: „Jeg tror, det er en uløselig Opgave.“ Denne det ærede Medlems Tro er altsaa noget forandret i Dag, det glæder mig, og hvis der bliver Forhandling i Udvalg, kan der jo muligt blive Tale om Enighed om Sukkerloven i Aar, som der var i Fjor.

Jeg vender tilbage til det, som det ærede Medlem sagde om Andelsfabrikken paa Falster, at den naturligvis kunde faa nogen Fordel derved. Det ærede Medlem

mente, at det kun gjaldt Andelsfabrikken og ikke andre, Roedyrkerne. Jo, det gælder ogsaa andre. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow) fremkom her i Tinget i Fjor med en Udtalelse — den staaar Sp. 4650 —, hvorefter Antallet af Roedyrkere her i Landet i 1901 — jeg vil antage, at det ærede Medlem har holdt sig til det Aar, da det var sidste Opgørelse, der forelaa — opgaves til at være mellem 7,000 og 8,000. Der er vel nogen Sandsynlighed for, at Tallet er steget lidt siden den Tid. Samtidig oplyste det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) — det ses Sp. 1640 —, at De danske Sukkerfabrikker have Kontrakt med 5,680 Landmænd. Nu svare Tallene ganske vist ikke fuldt ud til hinanden, idet de ikke ere fra samme Tidspunkt, men jeg vil snarere tro, at der er flere Roedyrkere nu end i 1901, og derefter er der ingen Tvivl om, at der er mindst 2,000 Roedyrkere, der staa udenfor Kontraktforhold med De danske Sukkerfabrikker. Af disse ville igen ifølge det ærede Medlem for Ærø 866 være under Andelsfabrikken paa Falster, det vil altsaa sige, at der foruden Andelsfabrikken paa Falster findes et endnu større Omraade, end selve denne Fabrik omfatter af Landets andre Roedyrkere, der staa udenfor Kontraktforhold med De danske Sukkerfabrikker, og som ville kunne faa Gavn af den Forandring, der sker her. Dertil kommer, at Forholdet overfor De danske Sukkerfabrikker er jo Garanti for, at der dyrkes et vist Minimum af Areal med Sukkerroer. Jo mere vi tvinge de danske Sukkerfabrikker til at tage deres Raastof i Indlandet, des mere tvinge vi dem til at købe dels hos Folk, hos hvem de maaske ikke have købt indtil i Dag, dels til at faa deres egne kontraktmæssigt bundne Roedyrkere til at dyrke større Arealer, og i begge Tilfælde, altsaa enten de gaa udenfor det Antal Kontrakter, de have nu, eller de gaa til Dyrkning af større Areal, eller der i det hele kommer ny Roedyrkere frem, ville alle disse Kategorier have Fordel af det Forslag, her foreligger om at forhøje den Del af Beskyttelsen, der falder paa Roedyrkerne, fra 0,30 til 0,95. Det er altsaa den Fordel, det ærede Medlem indrømmer, der kan være, dels for Fabrikken i Larsbjørnsstræde, dels for Andelsfabrikkerne og ligestillede, og ikke alene for dem, men ogsaa for de kontraktbundne. For dem vil det komme til at virke med Hensyn til det Areal, de muligvis have indtaget til forøget Roedyrkning.